

talet paa Tagensvej til militært Hospital, vilde det heller ikke kunne blive mere end halvt belagt, det vil sige, disse to Hospitaler vilde blive drevet paa den dyreste Maade, der kunde tænkes, nemlig med halv Belægning, oven i Købet som Maksimum. Derfor er det for Tiden under Overvejelse, om ikke man ved at anvende Marinehospitalet baade til Hæren og Flaaden og ved paa de københavnske Kaserne og Marinekasernen at indrette Sygeafdelinger paa samme Maade som paa Kasernerne i Provinserne, vilde kunne nøjes med Marinehospitalet alene, eller om man, hvis dette ikke kan lade sig gøre, kunde flytte Marinesoldaterne ud paa Militærhospitalet paa Tagensvej. Disse Ting er under Overvejelse for Tiden, og det er i hvert Fald mit Ønske og min Hensigt, at vi snarest kan komme til at tage en Bestemmelse om, hvad Hospitalet skal bruges til. Jeg finder, det er urimeligt at ofre indtil 1 Mill. Kr. paa Istandsættelse af et Hospital, paa hvilket man, naar det er færdigt, maaske skal til at foretage store Forandringer. Men det, som det ærede Medlem ønskede, nemlig at det skulde gøres i Stand, er man i fuld Gang med; der er i indeværende Finansaar $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed, og jeg haaber, det ikke skal vare længe, før vi her paa Rigsdagen kan forelægge Planer om en endelig Ordning af de militære Sygehusforhold i København.

Det andet Spørgsmaal, der blev rettet til mig, rettedes af det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, der udtalte en Beklagelse over, at jeg nylig havde truffet en Bestemmelse med Hensyn til Kommandofølgen i Hæren, en Bestemmelse, som han fandt vilde forringe Organisationen af vore Værn og i det hele taget komme til at virke paa højst uheldig Maade. Det ærede Medlem tager fuldkommen fejl, naar han mener, at det er en Ordning, der er truffet af Forsvarsministeren. Det er den nye Hærlø, der har ordnet Forholdet saaledes, at Officianter naar op i Graden til Rang med Kaptajner, og det har alle Dage været saaledes, at Kommandoen fulgte med Graden; i den Henseende er der ingen Forandring sket; saaledes har det været tidligere, og saaledes er det fremdeles.

Hele dette Spørgsmaal har været Genstand for meget lange og indgaaende Over-

vejelser. Der blev først nedsat en Kommission udelukkende med det for Øje at overveje, hvorledes Befalingsmændene skulde uddannes, om vi skulde have en eller to Befalingsmandspladser, Lønningsforhold m. m. Denne Kommission blev ikke færdig, idet den store Militærkommission blev nedsat, inden den første blev færdig, og Militærkommissionen overtog da Arven fra den første Kommission. I Militærkommissionen, som afgav Betænkning i 1922, blev der nedsat et Udvalg, der holdt ikke mindre end 60 Møder, hvoraf de 30—40 Møder beskæftigede sig med Forholdet mellem Befalingsmændene. Der blev derom ført meget indgaaende Forhandlinger, og Udgangspunktet var, at det var uheldigt, at en gammel veltjent Underofficer, en Stabssergent eller Oversergent, skulde staa under Kommando af en ganske ung Løjtnant, og at man derfor maatte have en Ordning, hvorved dette kunde undgaas. Man fik da den Bestemmelse, at medens Underofficererne tidligere i Grad stod under Sekondløjtnanter, kunde Officianterne naa op i Rang med Kaptajner, og det var ganske givet under alle Forhandlinger, at Kommandofølgen fulgte Graden.

Men dernæst sagde det ærede Medlem, at en Officiant aldeles ikke har en saadan Uddannelse, som kræves for at kunne være Delingsfører, og samtidig sagde han, at han havde Erfaring fra sin Soldatertid for, at en ung Kornet viste sig at være langt bedre som Fører end en gammel Underofficer, og jeg tvivler naturligvis ikke om, at dette forholder sig rigtigt; der kan jo godt være Kornetter, der er særlig vel begavede og har et hurtigt Nemme, og der kan være Underofficerer, som det kan være noget vanskeligt for; noget saadant kan passere. Men det er i hvert Fald ikke Uddannelsens Skyld. I Planen for Kornet-skolen hedder det, at Læregenstandene er: Sikkerhed i Optræden som Sektions- og Delingsfører, Øvelse i at optræde som Lærer ved Uddannelsen af Enkeltmand og Delinger. Men om Underofficerernes, de nuværende Officianters, Uddannelse hedder det, at de i den yngste Klasse skal opnaa Sikkerhed i Optræden som Sektionsfører og som Lærer ved Uddannelsen og i ældste Klasse Sikkerhed i Optræden som Delingsfører og som Lærer ved Uddannelsen af